

Kirkens er Statens Embedsmand, kan, naar han har forrettet Tillsyningen og altsaa maa indstaae for, at Alt er i Orden i borgerlig Henseende, mundtlig eller skriftlig meddele dem, imod hvis Egteskab der ikke er skeet Indsigelse, en Erklæring om, at de nu i borgerlig Henseende ere rette Egtesfolk. Dette burde efter min Mening gjøres uden Betaling, og det blev da en privat Sag mellem Præsten og dem, om de, naar dette var skeet, vilde have ham til at give sig den kirkelige Vielse. Saaledes troer jeg, at det Naturligste og Rigtigste vilde faae Fremgang her paa den lempeligste og mildeste Maade.

Efter at have bemærket dette om det borgerlige Egteskab, skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger angaaende Confirmationen. Det er jo en bekjendt Sag, at det først er ved Forordningen af 1736, at Confirmationen er bleven paabuden her i Landet. Der var naturligviis før den Tid ingen Præst, der tog Nogen til Alters, før han havde forvisset sig om, at Vedkommende bekjendte sig til den christelige Tro, og dette var ham jo desuden ogsaa paabudt; men jeg skal ikke videre indlade mig paa den kirkelige Lovgivning, der desuden synes at være ubekjendt for flere af de ærede Talere. Det var imidlertid, som sagt, paabudt, at ingen Præst maatte tage Nogen til Alters, førend han havde forvisset sig om, at dette Menneffe bekjendte sig til den christelige Tro, og enhver Præst holdt derfor Confirmation, ikke til Paaske eller Mikelsdag, som det nu finder Sted, men saa at sige, til enhver Tid af Aaret, ofte mange Søndage i Træk, i det han talte med dem, der meldte sig at ville til Alters, og paa denne Maade bekræftede deres Daabspagt. Denne Confirmation var almindelig her i Landet, førend vi fik den, jeg vil kalde den den ulykkelige Anordning under Christian den Sjette af 1736; thi der er efter min Formening ingen Statsanordning med religiøst Skik og Tilsnit, der har stiftet mere Skade end netop denne; ved at befale Confirmation i saa ung en Alder, og ved at gjøre den til en Betingelse for at opnaae forskjellige borgerlige Rettigheder, har den stiftet en grue-

lig Skade; den har kun fremtvunget et religiøst Skik, hvilket vil være saameget klarere, naar man erindrer, at til samme Tid indførtes Kirketugten. Den hele Anordning er en Blanding af Statsmagt og Hierarchie, og det er det Ulykkelige ved den; man har ved Tvang forhindret, hvad man har villet fremme her i Landet, og jeg skulde derfor meget ønske, og det er jo Noget, det ærede Thing tidligere har arbeidet med mig paa, at der kunde skee nogen Forandring i saa Henseende. Det lykkes mig i sin Tid, ved en forhenværende Cultusministers (Hall) Smødefommen, at faae en Lov ud om Udskrivning af Skolen, hvorved der er fremkaldt en væsentlig Forandring; denne Lov bruges vel ikke saa meget, men den har dog en væsentlig Indflydelse; thi efter den kan Enhver, som er udskreven af Skolen, til en vis Grad være Statsborger her i Landet, uden at være confirmeret. Ifølge denne Lov kan Vedkommende sige: Jeg er ikke traadt ud af Folkekirken, men jeg er endnu i Tvivl om, hvorvidt jeg vil lade mig confirmere eller ikke; jeg vil derfor opsætte det, indtil jeg faaer en bedre Overbeviisning. Sligt er skeet, saadanne Exempler har jeg selv oplevet, og jeg vil ønske, at jeg maa komme til at opleve dem i hundrede- og tusindeviis. Skjøndt jeg med flere ærede Talere anseer det foreliggende Lovforslag i denne Henseende for noget ufuldkomment, ønsker jeg dog dets Fremme, for at der ogsaa i denne Retning maatte kunne foretages Noget, saa at man om muligt kunde faae hele denne Anordning af 1736 annulleret, og det da blev stillet som en aldeles fri Sag, om Forældre eller Børn maatte ønske Confirmation, uden at denne fik nogensomhelst borgerlig Indflydelse. Hvis disse to Ting, som jeg her nærmere har omtalt, kunde opnaaes, selv om det ikke skulde skee i den Udstrækning, jeg maa ansee for det Rigtigste, og, som alt bemærket, berøres jo det reent Kirkelige ikke derved, saa vilde jeg have Grund til at talke den ærede Forslagsstiller, fordi han er kommen med Forslaget og ikke har skyet at fremføre det, uagtet han selv synes, at Tiden maaskee ikke er moden til at modtage det. Jeg skal foreløbig tillade mig at indskrænke mig til disse Bemærkninger.